

Anna Zakościelna, Jan Gurba

Łopiennik Dolny, st. 3, gm. Łopiennik Górny, woj. chełmskie, AZP 81-86/15

Informator Archeologiczny : badania 25, 20

1991

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

obiektów z tkwiącą w nich ceramiką. Wobec perspektywy całkowitego zniszczenia obiektów podjęto decyzję przeprowadzenia tam ratowniczych badań wykopaliskowych. W trakcie badań odsłonięto obszar ok. 90 m², odsłaniając w jego obrębie pozostałości 3 obiektów. Okazały się one szczątkami jam grobowych kultury ceramiki sznurowej. Dwa z nich, silnie uszkodzone, zawierały ceramikę, wyroby krzemienne i szczątkowo zachowane kości dziecięce. Trzeci zawierał kompletny szkielet dorosłego mężczyzny, wokół którego leżały dary grobowe, typowy zestaw dla krakowsko-sandomierskiej grupy kultury ceramiki sznurowej.

Materiały znajdują się w zbiorach Pracowni Archeologicznej PAN w Igołomi.
Badania będą kontynuowane.

Lopiennik Dolny, st. 3
gm. Lopiennik Górny, woj.
chełmskie
AZP 81-86/15

Uniwersytet im. Marii Curie-Skłodowskiej
Katedra Archeologii w Lublinie

Badania prowadzili mgr Anna Zakościelna i doc. dr Jan Gurba. Finansowane przez Uniwersytet im. Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie. Pierwszy sezon badań. Stanowisko wielokulturowe.

Wielokulturowe stanowisko o powierzchni ok. 2 ha odkryte zostało przez J. Waszkiewiczą w czasie badań powierzchniowych w 1978 r. W wykopie badawczym wielkości 50 m² zarejestrowano materiały fazy nutowej kultury ceramiki wstęgowej rytej, kultury pucharów lejkowatych, kultury mierzanowickiej, 5 obiektów kultury strzyżowskiej (dokumentujących najdalszy północno-zachodni jej zasięg!), kultur trzcinieckiej, lużyckiej oraz wczesnośredniowieczne (z XI-XIII w.) w postaci pozostałości 2 jam służących do produkcji dziegiu.

Materiały znajdują się w Katedrze Archeologii Uniwersytetu im. Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie.

Badania będą kontynuowane.

Łubcze, st. 1
gm. Jarczów, woj. zamojskie
AZP 94-91/29

Państwowa Służba Ochrony Zabytków
Wydział Archeologiczny w Zamościu
Polska Akademia Nauk Instytut Historii
Kultury Materialnej Zakład Archeologii
Małopolski w Krakowie

Badania prowadzili prof. dr Jan Machnik i mgr Wiesław Koman. Finansowane przez Zakład Archeologii Małopolski Instytutu Historii Kultury Materialnej w Krakowie. Cmentarzysko kurhanowe kultury ceramiki sznurowej.

Stanowisko położone jest na dość wyniosłej kulminacji terenu przy drodze z Werszczyca do Kolonii Gródek, obok krzyża na polu M. Furmana. Na stanowisku znajdują się dwa kurhany kultury ceramiki sznurowej niszczone głęboką orką i procesami erozji naturalnej. Wraz z obiektami na sąsiednich stanowiskach tworzą one ciąg ponad 50 kopców ziemnych na kilkunastokilometrowej przestrzeni, usytuowanych na kulminacji południowego garbu Grzędy Sokalskiej. W sierpniu 1991 r. przeprowadzone zostały badania wykopaliskowe na mniejszym kurhanie, nr II ze stanowiska 1 w Łubczu. Przed rozpoczęciem prac badawczych kopiec miał wys. ok. 70 cm w stosunku do otoczenia. Wysokość ta wynikała z naturalnego ukształtowania terenu, tj. istnienia w tym miejscu niewielkiego pagórka, na którym wzniesiono kopiec. Średnica podstawy nasypu wynosiła ok. 18 m. Kurhan badano równocześnie czterema ćwiartkami w obrębie kolistego wykopu o śr. 20 m. Pomiędzy